

कनक

“युधिकद्रधवद्दीमं वभञ्ज ध्वजशालिनम्” ॥
 कद्रुः, पुं, (कद्र + रुः) पिङ्गलवर्णः । तद्वति चि ।
 इत्यमरः । १ । ५ । १६ ॥
 कद्रुः, स्त्री, (कद्र + रुः) यदा मृगय्यादित्वात् साधुः ।)
 नागमाता । इति मेदिनी । सा तु दत्तकन्या
 कश्यपपत्नी च । इति पुराणम् ॥ (यथा, रामा-
 यणम् । ३ । २० । २६ ।
 “रोहिण्यां जञ्जिरे गावो गन्धर्वा वाजिनस्तथा ।
 सुरसाऽजयन्नागान् राम ! कद्रुश्च पद्मगान्” ॥
 कद्रुपुत्रः, पुं, (कद्रोः पुत्रः) । नागः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 कद्रुसुतः, पुं, (कद्रोः सुतः) । नागः । तत्पर्यायः ।
 काद्रवयः २ । इति शब्दरत्नावली ॥ कद्रुकालुः ३
 कद्रुपुत्रः ४ । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 कद्रदः, चि, (कुत्सितं वदति यः । वदेः पचाद्यच् ।
 कुत्सितः वदः इति वा “रथवदयोश्च” । ६ । २ ।
 १०२ । इति कदादेशः ।) कुत्सितवक्ता । तत्पर्यायः ।
 गह्वर्वादी २ । इत्यमरः । ३ । १ । ३७ ॥
 दुर्वाकं ३ । अतिकुत्सितः । इति हेमचन्द्रः ॥
 (यथा, भट्टिः ६ । ७५ ।
 “सर्व्वं च दयिताधीनं सुव्यक्तं रामशोयकम् ।
 येन जातं प्रियापाये कद्रदं हंसकोकिलम्” ॥
 कन, ईं जि प्रीवौ । गतौ । युवौ । इति कविकल्पद्र-
 मः ॥ (भां-परं-अर्कं-सर्कं च-सेट् ईदित् ।)
 ईं जि कान्तोऽस्ति । इति दुर्गादासः ॥
 कनकं, स्त्री, (कनति दीप्यते इति । कनी दीप्तौ +
 क्त्वादिभ्यो वुन् ।) स्वर्णम् । इत्यमरः । २ । ६ ।
 ६४ ॥ (यथा, मेघदूते । २ ।
 “तस्मिन्नद्रौ कतिचिदवना विप्रयुक्तः स कामी
 नीत्वा मासान् कनकवलयभ्रंशरिक्तप्रकोष्ठः” ॥
 कनकः, पुं, (कनति दीप्यते यः । कनी दीप्तौ + क्त्वा-
 दिभ्यो वुन् ।) पञ्चाशद्वत् । नागकेशरद्वयः ।
 धूसूरद्वयः । (यथा, इन्द्रजातके ।
 “कपालं मानुवं गृह्य कनकस्य पञ्चानि च” ॥
 काञ्चनालद्वयः । कालीयद्वयः । चम्पकद्वयः । इति
 मेदिनी । कासमर्दद्वयः । कण्ठगुग्गुलुद्वयः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ जाञ्जातरः । इति शब्दमाला ॥
 (शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६२ ।
 “उपकारः प्रियः सर्व्वः कनकः काञ्चनच्छविः” ॥
 यदुवंप्रीयस्य दुर्दमस्य पुत्रः ।
 यथा, हरिवंशे ३३ । ६ ।
 “दुर्दमस्य सुतो धीमान् कनको नाम नामतः” ॥
 कनकक्षारः, पुं, (कनकस्य द्रावणार्थं क्षारः) । टङ्गणः ।
 इति राजनिर्घण्टः । सौयागा इति भाषा । (टङ्गण-
 शब्देऽस्य गुणा व्याख्येयाः ॥
 कण्ठकदण्डकं, स्त्री, (कनकस्य कनकनिर्मितो वा
 दण्डः यत्र । कम् सार्थं कन् वा ।) राजच्छ्वम् ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 कनकपलः, पुं, (कनकस्य कर्षचतुष्टयरूपपलं तत्परि-
 माणम् ।) पलपरिमाणम् । तत्तु सुवर्णादिपरि-
 माणकषोडशमाषकम् । तत्पर्यायः । कुरवस्तः २ ।
 इति हारावली ॥ (कनकमिव पलं मांसमस्य इति
 व्युत्पत्त्या मत्स्यविशेषः ॥)

कनका

कनकप्रभा, स्त्री, (कनकस्य प्रभेव प्रभा यस्याः ।)
 महाज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सनाम-
 ख्यातो च्वरातीसाररोगस्यौषधविशेषो यथा ।
 “सुवर्णवीजं भरिचं विराल-
 पदं कणा टङ्गणकं विषञ्च ।
 गन्धं जयाङ्गिस्त्रिदिनं विमर्दं
 गुञ्जा प्रमाणा वटिका विधेया ॥
 रक्तातिसाररहणीज्वरामि-
 मान्द्यादि हन्यात् कनकप्रभेयम् ।
 दध्योदनं भोज्यमनुष्णवारि-
 मांसं भजेत्तिरिलावकानाम्” ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ॥ * ॥)
 कनकप्रसवा, स्त्री, (कनकवत् प्रसवः पुष्यं यस्याः ।)
 स्वर्णकेतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कनकरम्भा, स्त्री, (कनकवर्णवत् रम्भा । यदा कनक-
 वर्णफणिनी रम्भा ।) सुवर्णकदली । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 कनकरसः, पुं, (कनकवर्णो रसः) । हरितालम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (“कतमोऽयं पूर्वापरसमुद्रावगाढः
 कनकरसनिखन्दी सान्ध इव मेघपरिघः सानु-
 मानालोक्यते” । इति शकुन्तले ७ अङ्के ॥)
 कनकलोद्भवः, पुं, (कनति दीप्यते इति । कना दीप्ता
 कला अवयवः तथा उद्भवतीति । कनकला + उद्
 + भू + अच् ।) रालः । इति राजनिर्घण्टः । धुगा
 इति भाषा ॥
 कनकाचलः, पुं, (कनकमयो अचलः पर्व्वतः) । अस्ता-
 चलः । सुमेरुपर्व्वतः । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥
 दानविशेषः । इति स्मृतिः ॥
 (अस्य परिमाणमुक्तं ब्रह्माण्डपुराणे यथा,—
 “अथ पापहरं वक्ष्ये सुवर्णाचलमुत्तमम् ।
 यस्य प्रसादाद्भवन् विरिञ्चेयीति मानवः ॥
 उत्तमः पञ्चसाहस्रो मध्यमः पञ्चभिः शतैः ।
 तदर्द्धेनाधरस्तद्वत् अल्पविचोऽपि शक्तिः ॥
 दद्यादेकपणादूर्द्धं यथा शक्या विमत्सरः ।
 धान्यपर्व्वतवत् सर्व्वं विदध्यात् विधिसुत्तमम्
 विष्कम्भशैलास्तद्वच्च ऋत्विग्भ्यः प्रतिपादयेत्” ॥)
 कनकाध्यक्षः, पुं, (कनकस्य रक्षणे अध्यक्षः मध्यपद-
 लोपः) । सुवर्णरक्षकः । तत्पर्यायः । भौरिकः २ ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ७ ॥
 कनकारकः, पुं, (कनकं दीप्तस्वर्णदीप्तिमिव सर्व्वतो
 ऋच्छति व्याप्नोतीति । कनक + ऋ + अच् ।
 सार्थं + कन् ।) क्रोविदारद्वयः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (क्रोविदारशब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञात-
 यम् ॥)
 कनकालुका, स्त्री, (कनकनिर्मित चालुः । सलि-
 लाद्याधारपात्रविशेषः सञ्चार्यां कन् टाप् च ।)
 स्वर्णकलसः । तत्पर्यायः । भङ्गारः २ । इत्यमरः ।
 २ । ८ । ३२ ॥
 कनकाङ्ग, स्त्री, (कनकस्याङ्गा नाम यस्य ।) नागकेश-
 रपुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नागकेशरशब्दे-
 ऽस्य विशेषो द्रव्यः ॥)
 कनकाङ्गयः, पुं, (कनकं आङ्गयोऽस्य । कनकमाङ्गयते

कनीया

स्यर्द्धते वा । कनक + आ + ङे + कः ।) धूसूर-
 द्वयः । इत्यमरः । २ । ४ । ७७ ॥ नागकेशरद्वयः ।
 इति शब्दचन्द्रिका ॥
 कननः, चि, (कन् + युच् ।) काणः । इति हेमचन्द्रः ॥
 कनिष्ठः, चि, (अतिशयेन युवा अल्पो वा । इत्यन् ।
 कनादेशश्च ।) अतियुवा । अल्पः । पञ्चाज्जातः ।
 तत्पर्यायः । जघन्यजः २ रवीयान् ३ अवरजः ४
 अनुजः ५ । इत्यमरः । २ । ६ । ४३ ॥ कनीयान् ६
 कन्यसः ७ यविष्ठः ८ । इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥
 (यथा, मनुः । ६ । ११३ ।
 “ज्येष्ठश्चैव कनिष्ठश्च संहरतां यथोदितम् ।
 येऽज्ये ज्येष्ठकनिष्ठाभ्यां तेषां स्यान्मध्यमं धनम्” ॥
 शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । १३१ ।
 “पवित्रं चिककुन्मन्तः कनिष्ठः क्षाण्णपिङ्गलः” ॥)
 कनिष्ठकं, स्त्री, (कनिष्ठमिव कायति प्रकाशते । कनि-
 ष्ठ + कै + कः ।) शुकटण्डम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कनिष्ठा, स्त्री, (कनिष्ठ + डीषादिकं बाधित्वा
 अजादित्वात् टाप् ।) दुर्बलाकुलिः । इत्यमरमेदि-
 नीकरौ । कङ्के आकुल इति भाषा । (यथा, रामा-
 यणे ३ । ५१ । ७ ।
 “कनिष्ठायामप्यकुल्यां भ्रातुर्मम स राक्षसः ।
 दुःखं कर्तुमपर्थ्यामो देवि । कस्मादुविधोदसि” ॥)
 धीरादितिह्यां द्विधाभेदान्तर्गतनायिकाविशेषः ।
 अस्या लक्षणम् । परिशीतले सति भर्तुर्नूनक्षेहा ।
 इति रसमञ्जरी ॥ (चि, मनुः ६ । १२२ ॥
 पुत्रः कनिष्ठो ज्येष्ठायां कनिष्ठयाश्च पूर्व्वजः” ।
 “यदि प्रथमोऽप्यां कनीयान् पुत्रो जातः पञ्चा-
 द्दद्याश्च ज्येष्ठः” । इति कुल्लुकभट्टः ॥)
 कनी, स्त्री, (कन + अच् + गौरादित्वात् डीष् ।)
 कन्या । इति हेमचन्द्रः ॥
 कनीचिः, स्त्री, (कन् + बाङ्गलकात् इचि प्रत्ययः ।
 एषोदरादित्वात् दीर्घश्च ।) गुञ्जा । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ कुञ्च इति भाषा । पुष्ययुक्तता । शुकटः ।
 इत्युणादिकोषः ॥ मूर्द्धन्यमथोऽपि पाठः ॥
 कनीनिका, स्त्री, (कन् + ईन् । सञ्चार्यां कन् ।
 ततश्चाप् + अत् इत्वम् ।) चक्षुस्कारा । कनिष्ठा-
 कुलिः । इति मेदिनी ॥
 कनीनी, स्त्री, (कन् + ईन् ततो डीष् ।) कनिष्ठा-
 कुलिः । इत्यमरटीका ॥
 कनीयसं, स्त्री, (कन् दीप्तौ + अच् । कनः सूर्य्यः
 तस्येदम् । कन + च्चः कनीयम् । तद्रूपत्वेन सीयते
 अवतीयते इति । सो + घञर्थे कर्मणि कः ।
 सूर्य्यदेवादिष्ठात्कत्वमिति ताम्बस्योक्तेः) । ताम्बम् ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 कनीयान्, [स्] चि, (अयमनयोरतिशयेन युवा
 अल्पो वा इत्यर्थे ईयसन् । ततः कनादेशः) ।
 अनुजः । अतियुवा । अल्पत्वः । इति मेदिनी ॥
 (यथा, ऋग्वेदे । ४ । २४ । ६ । “स भूयसा कनीयो
 नारिरेचीदीनां दत्ता विदुहन्ति प्रवाणम्” ॥
 “मातुः पितुः कनीयांसं न नमेद् वयसाऽधिकः ।
 प्रथमेच्च गुरोः पत्नी ज्येष्ठभार्या विमातरम्” ॥
 इति स्मृतिः ॥)